

[Taanquist]

hr. Henrik Toft, at denne stribe af tilfælde eksisterer.

(Kort bemærkning).

Agnete Laustsen (KF):

For at glæde hr. Taanquist skal jeg gøre opmærksom på, at jeg er i besiddelse af to eksempler, som er helt klare og tydeligt viser, hvad hele dette forslag går ud på, hvor jeg har fået de pågældendes tilladelse til for det første – hvad jeg også har gjort – at forelægge dem for ministeren; det ene for den tidligere socialminister, det andet i dag for den nuværende. Det drejer sig om eksempler, der har været påklaget til den sociale ankestyrelse, og derfor har jeg ikke fundet det muligt at forelægge dem for udvalget, men da de er forelagt for ministeren, tror jeg ikke, der vil være nogen som helst vanskeligheder ved, hvis udvalget ønsker at få dem og vil behandle dem fortroligt, at forelægge disse eksempler. Da vil hr. Taanquist se, at det, det drejer sig om, ikke er mennesker med millionnærindkomster eller -formuer. Det er simpelt hen eksempler, der gør det meget, meget let for mig at forstå, at skønnet på 11 mill. kr. er blevet til 40 mill. kr., for det er sandelig ikke mennesker med høje indkomster, man rammer, men mennesker med ganske almindelige indkomster og mennesker, der har psykotiske børn hjemme. Det er ikke disse små grænsetilfælde, som jeg bl. a. ved at fru Aase Olesen vedblivende fastholdt i første omgang at det drejede sig om. Det er virkelig alvorlige tilfælde, og jeg er glad for, at jeg i hvert fald personlig har disse to, som jeg håber udvalget kan få forelagt.

(Kort bemærkning).

Aase Olesen (RV):

Jeg tror, at vi alle ser frem til at få disse to specielle tilfælde, og så går jeg ud fra, at såvel hr. Henrik Toft som fru Agnete Laustsen ved, at man sagtens kan anonymisere gode eksempler. Nu har jeg i vist 2 år rundt omkring på møder over hele landet efterlyst eksempler på uheldige afgørelser efter § 48, stk. 1. Det er ikke til at drive ud af folk, og jeg vil gerne spørge hr. Henrik Toft, når han nu går i sin forgængers, hr. Brixtoftes, spor, hvordan denne sag alligevel har noget med

socialindkomsten at gøre. Det var vist sådan, hr. Henrik Toft udtrykte sig.

(Kort bemærkning).

Agerschou (SF):

Jeg vil også meget gerne bidrage til eksempel gennemgangen, og jeg vil gøre det ved at drage et enkelt eksempel frem af flere, jeg har, og det er da også nogle, jeg vil fremdrage under udvalgsarbejdet. En familie med en almindelig gennemsnitsindtægt har et mongolbarn i hjemmet, og så vidt jeg ved regner man også mongolbørn til det, man kalder børn med vidtgående fysiske eller psykiske handicap. Før 1. marts 1981 modtog familien 350 kr. om måneden til dækning af merudgifter som f. eks. aflastning, ekstra tøj og vask. Efter 1. marts 1981 bortfaldt beløbet som følge af ændringen i § 48, stk. 1. Familien ankede til amsankenævnet, der gav kommunen medhold, fordi man fandt, at familien selv havde midler til at afholde merudgifterne i forbindelse med det pågældende barns handicap.

Den pågældende familie følte det som et slag i ansigtet, at de fik frataget dette beskedne beløb, der naturligvis aldrig har kunnet dække den både økonomiske og familiemæssige belastning, det er at have et handicappet barn i hjemmet.

Det kalder vi i SF smålighed.

(Kort bemærkning).

Taanquist (S):

Det gør jeg måske også, men jeg kan i hvert fald sige til hr. Agerschou, at jeg for i hvert fald 3 uger siden på samme måde, som jeg har gjort det alle andre steder, har bedt om at få disse eksempler frem forud for denne debat, for de kunne også farve min stilling til debatten. Men jeg har ikke kunnet få dem, og hr. Agerschou har jeg i hvert fald tippet og bedt om at få de eksempler frem, men det har ikke passet hr. Agerschou at fremlægge dem. Det samme gælder fru Agnete Laustsen. Men nu er striben altså snævret ind til 2 eksempler.

Må jeg i øvrigt spørge hr. Agerschou, om den sag, som hr. Agerschou referer til, er endeligt afgjort.

(Kort bemærkning).